

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τό Σάββατον, 6^{ον} /19^{ον} Αύγουστου 2017, έωρτάσθη ή έορτή τής Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου εἰς τό Πατριαρχεῖον.

Κατά τήν έορτήν αὐτήν ή Έκκλησία ποιεῖ μνήμην τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Κύριος ὀλίγον πρό τοῦ σταυρικοῦ Αὐτοῦ πάθους ἀνῆλθε μετά τῶν προκρίτων μαθητῶν, τόν Πέτρον, τόν Ἰάκωβον καί τόν Ἰωάννην ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ καί κατέστησεν αὐτούς μετόχους καί μάρτυρας τῆς δόξης Αὐτοῦ, τοῦ προαιωνίου ἀκτίστου φωτός Αὐτοῦ, ἵνα προετοιμάσῃ αὐτούς διά τήν ἀνάστασιν Αὐτοῦ, διά τῆς θείας ὀπτασίας, εἰς τήν ὁποίαν εἶδον Αὐτόν καί διά τῆς φωνῆς τοῦ Πατρός μαρτυροῦντος «Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, Αὐτοῦ ἀκούετε».

Α. Ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ.

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος Πατήν ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξῆρξε τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας καί τῆς μεσονυκτίου ὑπαιθρίου ἀγρυπνίας, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βόστρων κ. Τιμοθέου, καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Γέροντος Ἀρχιγραμματέως τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μουάνζας τῆς Τανζανίας κ. Ἱερωνύμου τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Σιβηρίας κ. Θεοδοσίου τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τανάγρας κ. Προκοπίου συμπροσευχομένου καί πλειάδος Ἱερομονάχων καί Ἱερέων παρεπιδημούντων ἐξ ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τοῦ Ἀρχidiaκόνου Μάρκου καί τοῦ διακόνου π. Δημητρίου, ψάλλοντος τοῦ π. Γεωργίου δεξιᾶ καί τῆς χορωδίας τῆς Ἀκκρης ὑπό τόν Ἀρχιμανδρίτην π. Φιλόθεον ἀριστερά καί μετέχοντος δυσσαριθμήτου ἐκκλησιάσματος πιστῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας, Οὐκρανίας, Ρουμανίας, Κύπρου καί ἐντοπίων τῆς περιοχῆς Γαλιλαίας.

Πρός τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο, πρό τοῦ Κοινωνικοῦ καί τῆς ἐπευλογήσεως τῶν σταφυλῶν, ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Παρέλαβεν ὁ Χριστός τόν Πέτρον καί Ἰάκωβον καί Ἰωάννην, εἰς ὄρος ὑψηλόν κατ' ἰδίαν καί μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν. Καί ἔλαμψε τό πρόσωπον Αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τά δέ ἱμάτια Αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τό φῶς. Καί ὤφθησαν Μωϋσῆς καί Ἡλίας μετ' Αὐτοῦ συλλαλοῦντες. Καί νεφέλη φωτεινή ἐπεσκίασεν αὐτούς. Καί ἰδοὺ φωνή ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα: Οὗτος ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, Αὐτοῦ ἀκούετε», (Ματθ. 17,5).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί

Ὁ ἐν τῷ Ἱερῷ τούτῳ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς ἐνώπιον τῶν ἁγίων Αὐτοῦ μαθητῶν καί ἀποστόλων Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς, ἵνα ἑορτάσωμεν τό μέγα καί σωτήριο γεγονός τοῦ φανερωθέντος ἀπροσίτου φωτός τῆς

δόξης τοῦ Θεοῦ.

Τό γεγονός τοῦτο τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἔλαβε χώραν ὀλίγον πρὶν τό σταυρικόν πάθος καί τήν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ. Οἱ Ἅγιοι εὐαγγελισταί καί Ἀπόστολοι περιγράφουν μέ σαφήνειαν καί ἀκρίβειαν τήν ἐμπειρίαν, τήν ὁποίαν ἔζησαν καί τῆς ὁποίας ἐγένοντο αὐτόπται καί αὐτήκοοι μάρτυρες. «Οὐ γάρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τήν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καί παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γεννηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος» (Β' Περτ. 1,16), λέγει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος.

Ἡ δέ «μεγαλειότης» τοῦ Κυρίου δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν δόξαν τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τοῦτο ἐπεβεβαίωσε ἡ ἀπό τοῦ Θεοῦ Πατρός ἐνεχθεῖσα φωνή: «Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγώ ἠδόκησα, καί ταύτην τήν φωνήν ἡμεῖς, -λέγει ὁ Πέτρος- ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σύν αὐτῷ [τῷ Χριστῷ] ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ», (2 Πέτρ. 1, 17-18).

Τόσον κατὰ τό βάπτισμα ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ὅσον καί κατὰ τήν Μεταμόρφωσιν ἐν τῷ ὄρει τῷ θαβώρ ἠκούσθη ἐξ οὐρανοῦ αὕτη ἡ φωνή, ἡ ὁποία ὑπῆρξε μία ἀπό τάς πλέον δυνατάς μαρτυρίας, ἐξ ὧν ποτέ ἐξῆλθον ἐξ οὐρανοῦ εἰς τήν γῆν. Διὰ τῆς φωνῆς ταύτης ὁ Θεός Πατήρ ἐξεδήλωσε τήν ἀπόλυτον Αὐτοῦ εὐαρέσκειαν εἰς τόν Μεσσίαν Χριστόν, δι' Αὐτοῦ δέ καί εἰς ἡμᾶς, τοὺς ἐγκεντρισθέντας ἐν τῷ μυστικῷ Αὐτοῦ σώματι, τοῦτέστιν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἐπὶ πλέον ἡ διὰ τῆς φωτεινῆς νεφέλης προελθοῦσα φωνή προτρέπει τοὺς μαθητάς νά ὑπακούουν εἰς αὐτόν, δηλονότι τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τόν ἀγαπητόν. «Αὐτοῦ ἀκούετε», (Ματθ. 17,5).

Ἡ θεία αὕτη προτροπή «αὐτοῦ ἀκούετε», ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀπευθύνεται ἰδιαιτέρως σήμερον κατὰ τήν εὐσημον ταύτην ἐορτήν καί εἰς ἡμᾶς ὡς λέγει καί ὁ μελωδός: «Ὡ φιλοθεάμονες, τῶν ὑπέρ νοῦν καί φιλήκοοι μυστικῶς ἐποπτέωσμεν, Χριστόν ἐξαστράψαντα, θεϊκαῖς ἀκτίσι καί ἐνηχηθῶμεν τήν τοῦ Γεννήτορος φωνήν, ἡγαπημένον ἀνακηρύττουσαν, Υἱόν τόν καταυγάσαντα, τήν ἀνθρωπώπιν ἀσθένειαν, ἐν θαβώρ καί πηγάσαντα φωτισμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν».

Ἡ ἐπισκιάσασα τοὺς μαθητάς φωτεινὴ νεφέλη ὡς καί ἡ ἐξ αὐτῆς ἐξελθοῦσα φωνή (Ματθ. 17,5) εἶναι τά σημεῖα καί ὁ τρόπος διὰ τῶν ὁποίων ἀποκαλύπτεται ὁ Θεός, ὡς κηρύττει καί ὁ Ἱερός Χρυσόστομος. «Οὕτως αἰεὶ φαίνεται ὁ Θεός. Νεφέλη γάρ καί γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ» κατὰ τόν ψαλμῶδόν (Ψαλμ. 96,2). Κατὰ δέ τόν Ζιγαβηνόν «ἐπὶ νεφέλης [ὁ Θεός] ὀχεῖται =(ἐπιβαίνει), ὡς λέγει ὁ ψαλμῶδός καί πάλιν. «Ὁ τιθεὶς νέφη /νεφέλην τήν ἐπίβασιν αὐτοῦ» (Ψαλμ. 103,3). Καί τοῦτο, διότι ὁ Θεός εἶναι φῶς ἄκτιστον καί συνεπῶς ἀπρόσιτον. Ἐάν ὁ Θεός δέν ἐγένετο καθ' ἡμᾶς, δηλαδή ἄνθρωπος, ποῖος θά ἠδύνατο νά ἴδῃ τήν ἄφατον δόξαν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος κατοικεῖ εἰς φῶς ἀπρόσιτον, διδάσκει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ἐπικαλούμενος τόν θεῖον Παῦλον, (Α' Τιμόθ. 6,16). [«Εἰ μὴ γάρ γέγονε καθ' ἡμᾶς, τίς ἂν ἡμῶν ἠνεγκεν ἄνω προσβάλλοντα θεόν καί τήν ἄφατον αὐτοῦ δόξαν οὐδενὶ τάχα τῶν γεννητῶν φορητὴν ἐμφαίνοντα; Φῶς γάρ οἰκεῖν αὐτόν ἀπρόσιτον καί ὁ μακάριος ἔφησε Παῦλος»].

Οἱ πρόκριτοι τῶν Ἀποστόλων καί μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ὁ Πέτρος, ὁ Ἰάκωβος καί ὁ Ἰωάννης ἐθεάσαντο τό ἀπρόσιτον φῶς τῆς θεότητος ἀμυδρῶς, ἀφ' οὗ «τήν θείαν ἡλλοιώθησαν ἔκστασιν», ὡς λέγει καί ὁ μελωδός. «Τό ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας καί ἀπρόσιτον τῆς θεότητος, θεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστέ, τήν θείαν ἡλλοιώθησαν ἔκστασιν».

Ἡμεῖς δέ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, παραγενόμενοι εἰς τό Ἱερὸν τοῦτο ὅρος θαβώρ δεηθῶμεν τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἵνα μετὰ τῶν προφητῶν, Μωϋσέως τοῦ Θεόπου καὶ Ἡλίου τοῦ ἐμπύρου ἄρματηλάτου σὺν τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις Πέτρῳ, Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ ἀξιωθῶμεν τῆς λάμπσεως τοῦ ἀϊδίου Αὐτοῦ φωτός, ταῖς πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. Ἀμήν».

Τὴν πρωΐαν ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ἐτελέσθη θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καὶ μετεχόντων πολλῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ τὴν Ἄκκρην.

Τὴν μεσημβρίαν ὁ καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰλαρίων παρέθεσε τράπεζαν εἰς τὴν Πατριαρχικὴν καὶ τὴν Ἀρχιερατικὴν συνοδείαν.

Β'. Εἰς τό Θεομητορικόν Μνῆμα.

Λειτουργία ἐτελέσθη ὡσαύτως συμφώνως τῷ προσκυνηματικῷ καθεστῶτι εἰς τό Θεομητορικόν Μνῆμα. Ταύτης προεξῆρξεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Λύδης κ. Δημήτριος, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου, τῇ συμμετοχῇ εὐλαβοῦς πληρώματος.

Εἰς τούτους παρέθεσε κέρασμα ὁ ἡγούμενος τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀβήλων κ. Δωρόθεος.

Γ' Εἰς τὴν Ραμάλλαν.

Εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου εἰς τὴν Ραμάλλαν ἐτελέσθη θεία Λειτουργία, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, τῇ ἀθρόα συμμετοχῇ τοῦ Ὁρθοδόξου ποιμνίου τῆς Κοινότητος τῆς Ραμάλλας.

Τὴν μεσημβρίαν, ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης Γαλακτίων παρέθεσε γεῦμα τῇ Ἀρχιερατικῇ συνοδείᾳ εἰς ἐστιατόριον τῆς πόλεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

<http://youtu.be/3jPbMa8XrjI>

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"
returns="included" maximum_entity_count="500"]